

РЕШЕНИЕ

№ 1949

гр. София, 09.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав,
в публично заседание на 13.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **13870** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 211 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/:

Образувано е по жалба на Ю. Б. А., срещу заповед № 8121к-13758/13.11.2019 г. на министъра на вътрешните работи, с която му е наложено дисциплинарно наказание „УВОЛНЕНИЕ“ и е прекратено служебното му правоотношение. В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена в нарушение на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Претендира присъждане на разноски. В съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

Ответникът – министъра на вътрешните работи, представляван от юрк. С., моли жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на разноски.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателят към момента на издаване на заповедта, е работил като държавен служител – инспектор – разузнавач III степен в сектор 04 „Противодействие на престъпни структури, извършващи незаконна дейност по превеждане през границата на хора и подпомагане на чужденци да пребивават или да преминат в страната“ в отдел 03 „Контратероризъм“ при ГДБОП - МВР.

По повод предложение рег. № 1266р-4581/26.02.2019 г. по описа на ГДБОП, със заповед № 8121К-6815/08.03.2019 г. на министъра на вътрешните работи е образувано дисциплинарно производство. Предложението е във връзка с данни, че на 12.12.2018

г., около 18.45 ч., в извън работно време, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], Ю. А. е управлявал личния си лек автомобил марка „Форд“, модел „Фокус“, с [рег.номер на МПС] , с концентрация на алкохол в кръвта 2,65 промила, установено с техническо средство – Алкотест Дрегер 7510, като държавния служител е извършвал опасни за останалите участници в движението маневри, вкл. като се е качвал на тротоара, за което е бил подаден сигнал на 112, на място му е съставен АУАН, серия Д № 942916/12.12.2018 г. за извършено нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП и е издаден талон за медицинско изследване, А. е отказал да подпише акта, отказал е да му бъде извършено медицинско изследване и да му бъдат взети биологични проби за химико-токсикологично лабораторно изследване. По случая е образувано сл.дело № 585/2018 г., пр.пр. № 51770/2018 г. по описа на СРП. На 14.12.2018 г., със заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 7962, издадена от СДВР-ОПП, на осн. чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, на Ю. А. е временно отнето СУМПС. Със ЗППАМ № 18-4332-008567/17.12.2018 г., издадена от СДВР-ОПП, на осн. чл. 171, т. 2А, б. „б“ от ЗДвП, е прекратена е регистрацията на МПС за срок от 6 месеца. Със заповедта на министъра за образуване на дисциплинарно производство е определен дисциплинарно разследващ орган /ДРО/ в състав: председател старши комисар С. Т. – заместник-директор на ГДБОП и членове: комисар Ц. П. – началник отдел 01 „Наркотици“, комисар К. Л. – началник отдел 06 „Митнически режим, парична, данъчна и осигурителна система“, Х. С. – главен юрисконсулт, началник сектор „ПНОЖМП“ и Ц. К. – началник на сектор „Човешки ресурси“ при ГДБОП - МВР. Определен е срок до 01.07.2019 г. за изготвяне на становище от проверката на ДРО.

В заповедта за образуване на дисциплинарно производство, дисциплинарното нарушение на А. е квалифицирано като такова по т. 15, 19, 20 и 28, буква „б“ и „в“ от Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР”, представляващо нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР – „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР” и чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР – „деяния, несъвместими с етичните правила за поведени на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата”. Държавният служител се е запознал със заповедта на 19.03.2019 г. На същата дата му е връчена покана за даване на писмени обяснения за причината за неизпълнение на предписанието на контролните органи и отказа за извършване на медицинско изследване. На 25.03.2019 г. с У. № 1266р-6508 са постъпили обяснения от А., в които е посочено още, че желае да бъде подпомаган в защитата си от инспектор Я. П..

С писмо У. № 1266р-6698/27.03.2019 г. на председателя на ДРО са поискани от СДВР-ОПП относимите документи от проверката на 12.12.2018 г., както и сведения от служителите на ОПП, по поставени от ДРО въпроси. С писмо У. № 4332р-13382/10.04.2019 г. са предоставени копия на документи съдържащи се в АНП по издаване на АУАН серия Д 942916/12.12.2019 г. С допълнително писмо са предоставени и исканите от проверяващите сведения от служителите на ОПП. С писмо рег. № 3382-11908/06.04.2019 г. на 07 РУ – СДВР са изпратени материалите по задържането на Ю. А..

С писмо У. № 1266р-8547/16.04.2019 г. на председателя на ДРО е поискано от Научноизследователския институт по криминалистика на МВР информация относно отчитането с техническо средство Алкотест Дрегер. С писмо на началник отдел Ф. е отговорено, че Дрегер Алкотест 7510, 7110 и 9510, не може да отчете наличието на

алкохол при жабурене на устната кухина с етилов спирт 95%.

С докладна записка № У. 1266р-13603/24.06.2019 г., ДРО е направил предложение да бъде удължен срокът на проверката, поради това, че по случая е образувано ДП – сл.дело № 585/2018 г. по описа на СО към СГП, пр.пр № 51770-М-360/2018 г. по описа на СРП за престъпление от общ характер по чл. 343б, ал. 1 от НК, по което Ю. А. е привлечен като обвиняем и материалите по посоченото наказателно производство все още не са приобщени към дисциплинарната преписка. Със заповед № 8121К-10728/27.06.2019 г. на министъра на вътрешните работи, срокът на проверката е удължен до 01.09.2019 г.

На 08.08.2019 г. от ДРО е изготвена Обобщена справка У. № 1266р-17590, в която са описани подробно фактите по дисциплинарното производство, като са посочени за нарушени разпоредбите на т. 15, 19, 20 и 28, буква „б” и „в” от Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР”, представляващо нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР – „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР” и чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР – „деяния, несъвместими с етичните правила за поведени на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата”, за което следва да се наложи дисциплинарно наказание „уволнение”. На 09.08.2019 г. до А. е отправена писмена Покана за запознаване с обобщената справка и даване на допълнителни обяснения, връчена му на 12.08.2019 г. В същата е посочено, че в срок от 24 часа има право да даде допълнителни обяснения или възражения. С протокол У. № 1266р-18211/14.08.2019 г., ДРО е удостоверил, че допълнителни обяснения или възражения не са представени от Ю. А. в предоставения му срок.

За резултата от проведеното дисциплинарно производство, дисциплинарно разследващият орган е изготвил становище У. № 1266р-18252/15.08.2019 г., в което е направен извод, че действията на инспектор Ю. А., изразяващи се в управление на МПС – лек автомобил марка Форд, модел Фокус, с рег. [рег.номер на МПС], с концентрация на алкохол в кръвта му 2.65 на хиляда, са извършени на обществено място – в [населено място], с което е създадена опасност за живота и здравето на други участници в движението. Тези действия са станали достояние на служители на МВР – контролните органи от отдел „Пътна полиция”, които са извършили проверката с техническо средство Алкотест Дрегер, полицейските органи, които имат отношение по задържането за срок до 24 часа по реда на ЗМВР, органите на Прокуратурата на РБ и гражданите А. Н. и М. П. – свидетели- очевидци, които са подали сигнал на 112. Поведението на А. не съответства на дължимото такова от служител на МВР и е в противоречие с разпоредбата на чл. 150, ал. 2 от ЗМВР, а именно, че държавните служители са длъжни да спазват правилата, определени в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Със своите действия (управление на автомобил с концентрация на алкохол в кръвта 2.65 на хиляда), служителът е нарушил разпоредби на от Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с МЗ № 8121з-348/25.07.2014 г., а именно: т. 15 – Държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме (управлявал е МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 1.2 на хиляда), т. 19 - Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява (с неправомерното си поведение е увредил името на МВР, като е създавал впечатление, че служители на МВР могат да си позволят да управляват автомобил след като са употребили алкохол), т. 20 - Държавният служител насърчава хората да

спазват закона, като дава личен пример с поведението си (поведението на инспектор А. провокира хората да не спазват установените правила за движени по пътищата) и т. 28 - Държавният служител независимо от заеманата длъжност в качеството си на участник в пътното движение се подчинява: а) на нормативно определените правила за движение по пътищата в Република България; б) на забраната да не управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда или под въздействието на друго упойващо вещество по време на изпълнение на служебните си задължения, както и в извън установеното работно време или по времето на ползване на отпуск; в) на разпорежданията на контролните органи относно установяване на управлението на моторно превозно средство след употреба на алкохол или на друго упойващо вещество (управлявайки автомобил с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда и неизпълнявайки предписанието на контролните органи (отказвайки) да му бъде извършено медицинско изследване и да му бъдат взети биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му в МБАЛ „Св. А.“, въпреки издадения му талон за изследване № 0013493). С поведението си А. е формирал негативен облик за МВР, като е уронил престижа на службата, като неспазването на установения обществен ред (в частност движението по пътищата) и на служебната етика, което от своя страна се е отразило негативно върху авторитета на МВР и има за последица намаляване или загуба на обществено доверие в МВР, като може да доведе до липса на обществена подкрепа за цялостната му дейност. Посочено е, че служителят се е запознал с етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и е преминал изпит върху разпоредбите му на 11.12.2008 г. видно от протокол рег. № 1266р-27245/12.12.2018 г. Направени са изводи, че служителят е нарушил чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР (неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР), което представлява тежко нарушение на служебната дисциплина и на основание чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР (деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата”), се налага дисциплинарно наказание “уволнение”. От дисциплинарно разследващия орган са изискани писмени сведения от целия кръг от служители на ГДБОП, СДВР, които имат отношение по случая, както са и приобщени сведения от свидетелите М. П. и А. Н..

Обстоятелствата за извършеното тежко дисциплинарно нарушение от Ю. А., подробно са описани както в обобщена справка У. № 1266р-17590/08.08.2019 г. по описа на ГДБОП, така и в становище У. № 1266р-18252/15.08.2019 г., изготвени от ДРО. С резолюция от 29.08.2019 г. положена върху становището, министърът на вътрешните работи е приел резултатите от проведеното дисциплинарно производство по отношение на инспектор Ю. А..

На 30.08.2019 г. с Покана рег. № 8121р-15485 на министъра на вътрешните работи, на Ю. А. е предоставен срок от 24 часа от връчването, да представи писмени обяснения. Поканата е връчена на 09.09.2019 г. На 09.09.2019 г., А. е предоставил на дисциплинарно наказващия орган писмено обяснение У. № 1266р-20028/09.09.2019 г., в което е заявил, че не са приложени по преписката и не са приети обяснения и показания на свидетели по дисциплинарното производство.

Със заповед № 8121к-12439/26.09.2019 г. на министъра на вътрешните работи е наредено да бъдат събрани допълнително доказателства от ДРО по дисциплинарното производство образувано със заповед № 8121К-6815/08.03.2019 г. Държавния

служител А. се е запознал със заповедта на 01.10.2019 г.

С допълнително становище У. № 1266р-22392/10.10.2019 г., след събиране на допълнително доказателства, е предложено на държавния служител Ю. А. да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Към материалите по преписката със становището са приобщени материали от досъдебното производство, сведения от служители на МБАЛ „Св. А.“, сведения от свидетели. С отправена писмена покана У. № 1266р-22395/10.10.2019 г., служителят е поканен да се запознае с допълнителното становище на ДРО, като му е предоставена възможност да даде писмени обяснения. А. се е запознал със становището на 14.10.2019 г., като на 15.10.2019 г. с У. № 1266р-22778/15.10.2019 г. е представил писмено обяснение.

Във връзка с изготвеното допълнително становище, с писмо рег. № 8122р-19071 на министъра на вътрешните работи е изискано от ДРО да предостави становище по писменото обяснение на служителя от 15.10.2019 г.

С свое становище У. № 1266р-24068 от 31.10.2019 г., ДРО е предоставил на министъра на вътрешните работи, в качеството му на дисциплинарно наказващ орган, своите изводи относно обяснението на А., като в заключение е предложено, на държавния служител на бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на осн. чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР.

От кадрова справка У. № 1266р-8917/19.04.2019 г. се установява, че служителят Ю. А. е награждаван два пъти с писмена похвала и не са му налагани дисциплинарни наказания.

При тези фактически данни е издадена заповед рег. № 8121к-13758/13.11.2019 г., от министъра на вътрешните работи, с която на държавния служител – Ю. А. – инспектор – разузнавач III степен в сектор 04 „Противодействие на престъпни структури, извършващи незаконна дейност по превеждане през границата на хора и подпомагане на чужденци да пребивават или да преминат в страната“ в отдел 03 „Контртероризъм“ при ГДБОП - МВР, за нарушение на т. 15, 19, 20 и 28 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и на основание чл. 194, ал. 2, т. 4, чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР и чл. 197, ал. 1, т. 6, чл. 204, т. 1 и ч. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „УВОЛНЕНИЕ“ и е прекратено служебното правоотношение. В заповедта е посочено, че наказанието се налага за нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР - неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, а именно т. 15, 19, 20 и 28 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с МЗ № 8121з-348/25.07.2014 г.

По делото са приложени също така доказателства относими към преписката, както и материали от сл.дело № 585/2018 г., пр.пр. № 51770/2018 г. по описа на СРП – Протокол от възпроизвеждане на хартиен носител текстово съдържанието на записания на оптичен носител разговор от очевидците с телефон 112, Протоколи от разпит на свидетели, Съдебномедицинска експертиза с отговори по поставени въпроси, а именно какво представлява изследването с апарат Алкотест Дрегер 7510 А. и по какъв начин се провежда и в каква степен на алкохолно опиване се е намирал водачът на МПС А. към момента на спирането му да шофира в 19 ч. на 12.12.2018 г. и в момента на изследването му с техническото средство в 19.18 ч. на същата дата.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: оспорената заповед рег. № 8121к-13758/13.11.2019 г. е

връчена на жалбоподателя на 18.11.2019 г. Жалбата е входирана с вх. № 812100-18269 на 03.12.2019 г. с пощенско клеймо от 02.12.2019 г., чрез административния орган до АССГ, т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящото производство и съгласно чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган – директор на СДВР, овластен съобразно чл. 204, т. 1 от ЗМВР, в предвидената писмена форма по чл. 59 от АПК. С нея е наложено дисциплинарно наказание „УВОЛНЕНИЕ” и е прекратено правоотношението с държавния служител – инспектор Ю. Б. А. на основание чл. 194, ал. 2, т. 4, във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР и чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР.

Дисциплинарно-наказващият орган не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на заповедта. Съгласно чл. 195, ал. 2 от ЗМВР, за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. Съгласно ал. 3 от същата норма сроковете по ал. 1 и 2 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест. Откриването на дисциплинарното нарушение е станало на 29.08.2019 г., на която дата е поставена резолюция върху становище У. № 1266р-18252/15.08.2019 г. В същото становище, съставено въз основа на обобщена справка У. № 1266р-17590/08.08.2019 г. по описа на ГДБОП, се съдържат достатъчно данни, по отношение на нарушителя, неговата самоличност, както и обективните и субективни признаци на извършеното дисциплинарно нарушение. Именно на тази дата – 31.08.2016 г. са станали известни всички факти по отношение на извършителя и на извършеното дисциплинарно нарушение, и е започнал да тече срокът за налагане на дисциплинарно наказание, т.е. заповедта издадена на 29.11.2016 г. е в съответствие с разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ЗМВР, като се приспадат дните, през които Р. е бил в отпуск поради временна неработоспособност – 14.12.2019 г. до 18.12.2019 г., 19.12.2019 г. до 07.01.2019 г., 08.01.2019 г. до 27.01.2019 г., 28.01.2019 г. до 16.02.2019 г., 17.02.2019 г. до 08.03.2019 г., 09.03.2019 г. до 28.03.2019 г., 26.03.2019 г. до 02.05.2019 г., 15.07.2019 г. до 03.08.2019 г., 04.08.2019 г. до 23.08.2019 г., 24.08.2019 г. до 12.09.2019 г. и от 13.09.2019 г. до 02.10.2019 г. Не е допуснато и нарушение на нормата на чл. 206, ал. 1 от

ЗМВР, съгласно която, дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Тук алтернативно са посочени два начина, а именно – да изслуша или да приеме писмени обяснения. На А. са връчени покани за писмени обяснения за всяко едно от становищата и обобщената справка, като същият е депозирал писмени обяснения. Абсолютно всички те са обсъдени изрично в заповедта, като изрично е посочено, че същите се оценяват като необосновани и защитна теза. Обсъдени са всички сведения и обяснения, като изрично е посочено, кои се приемат за достоверни и кои не се кредитират, като подробно е обоснована причината за считането им за защитна теза. Прието е, че фактическата и правна сложност по делото не обосновава процесуално бездействие. Спазена е също така и процедурата по чл. 207 от ЗМВР, като е определен дисциплинарно разследващ орган, който е извършил всички процедурни действия по доказване на дисциплинарното нарушение. Държавният служител е запознат със заповедта по ал. 1 и с обобщената справка и крайното становище по ал. 7, като същевременно се възползвал от правата си по ал. 8. Дисциплинарно разследващият орган е приключил дисциплинарното производство в определения му срок, като е изготвил становище до органа по ал. 1 за наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност, като с това е спазено и изискването на ал. 12 от цитираната разпоредба.

Според разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Съдът счита, че процесната заповед е издадена в съответствие с цитираната разпоредба, посочени са доказателства, въз основа на които е установено нарушението. Дори и да не е с пълно съдържание на мотиви, съобразно съдебната практика, излагането на мотиви в друг документ, създаден от друг орган преди издаването на обжалвания административен акт се прилага и не противоречи на закона, съобразно ТР № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. Изискването е, органът издал акта, да се позове на този предхождащ документ, а именно това е станало, с цитирането в оспорената заповед на становища У. № 1266р-18252/15.08.2019 г., становище У. №

1266р-22392/10.10.2019 г., У. № 1266р-24068/31.10.2019 г. и обобщена справка У. № 1266р-17590/08.08.2019 г. Съгласно чл. 206, ал. 2 от ЗМВР „при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата”. В случая, дисциплинарно наказващият орган е посочил липсата на други налагани дисциплинарни наказания. Налице са данни за цялостна оценка за служебната дейност на жалбоподателя, цялостното поведение, наличието на 2 награди, изготвена е и кадрова справка.

В мотивите на заповедта е посочено, че наказанието се налага за нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР. Съгласно цитираната норма, дисциплинарно нарушение е неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Цитиран е и нарушеният подзаконов нормативен акт - Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с МЗ № 8121з-348/25.07.2014 г., като е посочено, че е нарушил разпоредбите на т. 15 – Държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме, т. 19 - Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява, т. 20 - Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си и т. 28 - Държавният служител независимо от заеманата длъжност в качеството си на участник в пътното движение се подчинява: б) на забраната да не управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда или под въздействието на друго упойващо вещество по време на изпълнение на служебните си задължения, както и в извън установеното работно време или по времето на ползване на отпуск; в) на разпорежданията на контролните органи относно установяване на управлението на моторно превозно средство след употреба на алкохол или на друго упойващо вещество. Ясно е описано извършеното дисциплинарно нарушение – управление на МПС – лек автомобил марка Форд, модел Фокус, с рег. [рег.номер на МПС] , с концентрация на алкохол в кръвта му 2.65 на хиляда, извършено на обществено място – в [населено място], с което е създадена опасност за живота и здравето на други участници в движението. Тези действия са станали достояние на служители на МВР – контролните органи от отдел „Пътна полиция”, които са извършили проверката с техническо средство Алкотест Дрегер, полицейските органи, които имат отношение по задържането за срок до 24 часа по реда на ЗМВР, органите на Прокуратурата на РБ и гражданите А. Н. и М. П. – свидетели- очевидци, които са подали сигнал на 112.

Посочено е, че поведението на А. не съответства на дължимото такова от служител на МВР и е в противоречие с разпоредбата на чл. 150, ал. 2 от ЗМВР, а именно, че държавните служители са длъжни да спазват правилата, определени в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. С действията си действията си, а именно управление на автомобил с концентрация на алкохол в кръвта 2.65 на хиляда, служителят е нарушил разпоредби на от Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с МЗ № 8121з-348/25.07.2014 г. С поведението си А. е формирал негативен облик за МВР, като е уронил престижа на службата, като неспазването на установения обществен ред (в частност движението по пътищата) и на служебната етика, което от своя страна се е отразило негативно върху авторитета на МВР и има за последица намаляване или загуба на обществено доверие в МВР, като може да доведе до липса на обществена подкрепа за цялостната му дейност. Тези обстоятелства се потвърждават в обясненията на свидетеля П. и Н., преки очевидци на случилото се. Противно на наведените твърдения на жалбоподателя, в които се казва, че не са обсъдени обясненията му, според които след многократни проблеми с възпаления на венците, на 12.12.2018 г. е започнал да изпитва засилваща се болка във венеца на устната кухина и доктор А. го е посъветвала да приеме обезболяващо, същото медицинско лице е заявило при разпит, че на жалбоподателя е препоръчано да жабури с П. разтвор, който е напълно несъпоставим с медицински спорт 95%. При обиск на жалбоподателя не е намерено посоченото шише с медицински спирт, което твърди, че е било с него в автомобила. От съдебномедицинската експертиза ясно и безпротиворечиво и категорично се установява, че при отчетените стойности на етанол в концентрация 2.65-2.69 на хиляда, етиловият алкохол в кръвта в с екзогенен произход, т.е. А. е консумирал алкохол преди спирането му за проверка и е бил повлиян от действието му. Неоснователни и неподкрепени остават твърденията на А., че при посещението в МБАЛ „Св. А.“ му е бил предоставен за подпис лист за преглед на друг пациент – П. Г.. Тези твърдения се опровергават от представените доказателства по делото, както и от сведенията събрани от лицето Г. и медицинските лица д-р И. и мед. сестра М.. От изложеното дотук ясно личи, че се касае за действия, които са абсолютно неприемливи за служител на МВР, който би следвало да е пример за обществото и гарант за спазването на установения законов ред. Всички тези факти са посочени в заповедта. Налице е нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР и т. 15, т. 19, т. 20, т. 25 и т. 28, б. „б“ и б. „в“ от Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР,

утвърден с МЗ № 8121з-348/25.07.2014 г. Изложеното обуславя неоснователност на основните доводи на жалбоподателя за липса на единство между фактическа обстановка и правно основание на заповедта, както и че не е посочено на какви доказателства се основава твърдението за извършеното нарушение. Прави впечатление, че жалбоподателят прави опит да обоснове своята теза за неправилност на обжалваната заповед, като игнорира събраните по делото доказателства, включително и експертизите от проведеното досъдебно производство, от които ясно личат неговите действия. Не би могло да се приеме за меродавно и твърдението, че към датата на издаване на процесната заповед, все още не е внесен обвинителен акт в съда. Тук следва да се отбележи, че съобразно разпоредбата на чл. 194, ал. 3 от ЗМВР, държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност. Правилно е прието от ДРО, че извършеното деяние е несъвместимо със службата в МВР, с което се уронва и престижа на службата, като е посочено като материалноправно основание за налагане на дисциплинарното наказание разпоредбата на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР. Тази норма предвижда наличието на две кумулативни предпоставки – деянието да е несъвместимо с етичните правила за поведение на служителите в МВР и същото да уронва престижа на службата. Управлението на МПС от служители на МВР след употреба на алкохол е въздигнато като особено тежко нарушение на служебната дисциплина и е прието, че същото е несъвместимо с етичните правила на поведение на държавните служители в МВР с оглед установената забрана от Етичния кодекс за поведение на служителите в МВР. Съдът съобрази, че на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание за деяние, несъвместимо с етичните правила, уронващо престижа на службата. Служителят без никакво съмнение е уронил престижа на държавната служба, тъй като деянието е станало обществено достояние и обществеността си е създавала определени нагласи за служителя и дейността на МВР. Съгласно чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР дисциплинарно наказание "УВОЛНЕНИЕ" се налага за тежко нарушение на служебната дисциплина, а именно деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата. Същата е относима и кореспондира с вмененото дисциплинарно нарушение.

Ето защо, оспорената заповед № 8121к-13758/13.11.2019 г. на министъра на вътрешните работи е законосъобразна, мотивирана, отговаря на изискванията и целта на закона, постановена в съответствие с процесуалните правила и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена,

като неоснователна.

Съгласно правилата на процеса, с оглед неговия изход и своевременно направеното искане от страна на юрисконсулт С., съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във вр. с чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, в минималния размер - 100 лева, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съобразно която по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 200 лв., предвид фактическата и правна сложност делото, ненадвишаваща ги за този вид дела и разглеждането на делото в едно съдебно заседание. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд- София град, Първо отделение, 1-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Ю. Б. А., срещу заповед № 8121к-13758/13.11.2019 г. на министъра на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Ю. Б. А., **ДА ЗАПЛАТИ** на Министерството на вътрешните работи направените юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: